

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 170 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 16 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудня.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунцини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошена звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесення по 30 с. від стрічки.

Ще в справі торговельних договорів.

(X) Угорський міністер-президент займає ся тепер укладом відповіді на ноту австрійського правительства в справі вповіди торговельних договорів. Після всякої імовірности рішиться також угорське правительство, заявити також з свого боку намір вповіди торговельних договорів з кінцем сего року. Тим способом лише скріпить ся моральну понуку до заключення угоди і цлової тарифи. Заявою наміру про вповідь договорів продемонстрував би Сель лише сам проти себе.

Коли угорське дневникарство не перестав на се вказувати, що положенє не змінило ся і що тепер лише від Австрії се в зависиме, полагодити угоду справу, приймаючи без зміни угорські предлоги, проявляє ся в австрійськім дневникарстві настрій, над яким повинен п. Сель добре призадумати ся, наколи він лише кріпко не постановив собі нічого над тим не думати і не уступати. Несьміло або рішучо виступає в дневниках всіх сторонництв думка, щоби раз положити кінець зависимости цлової спільности від примх і забаганок Угрів. Неначе червона нитка снує ся у виводах австрійського дневникарства погляд, який так влучно висловила «Politik», пишучи: «Що нам остає? Одинокий вихід з сего замішаня є сейчасовий розрив з Угорщиною. Наше достоїнство сего вимагає, положити кінець мадярській буті, хочби се як великих вимагало жертв. Австрія не має причини приймати цлову спільність з ласки Кошута. Цловий розділ став надто голосним окликом, щоби можна се оминати. Не дійде до того тепер, то стане ся се за кільканайцять років».

«Prager Tagblatt», півурядовий дневник, довідує ся, що правительство австрійське задумує раніше скликати раду державну, як се було в пляні, і для того відпала би осіння сесія чеського сойму (а також очевидно і галицького, про яку тепер говорять).

«N. fr. Presse» дочула ся в хорі мадярських дневників завзятого оклику на усуненє д-ра Кербера і з свого боку дзвонить на гвалт. Однак тих окликів мадярських нема що так дуже лякати ся, а треба в них бачити зовсім пнший намір. Сель не є таким слабим партнером, щоби в тій боротьбі хотів таким способом побідити, заострюючи її до значія особистої боротьби двох міністрів-президентів. Він неперечно змагає до того, щоби голосами угорських дневників положенє довести до такого заострення, щоби відтак зробити неминучою інтервенцію корони.

Справозданє

краєвого виділу в справі утвореня в Станиславівській гімназії з рускою викладовою мовою.

Високий Сойме!

В р. 1900. вплинули до вис. сойму петиції

сто кільканайцяти горожан міста Станиславова і околиці, Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, Руского педагогічного товариства у Львові і філії Руского педагогічного товариства в Станиславові, о ухвалене вис. Соймом резолюції з візванєм до ц. к. Правительства о заснованє в місті Станиславові гімназії з руским викладовим язиком.

Ухвалою з дня 5. мая 1900. р. поручив вис. Сойм краєвому виділові, щоби повисші петиції розслідив і предложив на найблизній сесії відповідні внесєня.

В ціли виконаня тої ухвали краєвий виділ письмом з дня 3. липня 1900. р. ч. 32.035 закомунікував ц. к. краєвій раді шкільній повисші петиції в оригіналі з просьбою о розслідженє справи і заяву своєї опії, а рівночасно з огляду на арт. VII краєв. закона з 22. червня 1867 ч. 13. Дн. кр. з., після якого «про заведенє руского язика як викладового в середних школах має рішати сойм по вислуханю повітових рад» — краєвий виділ візвав виділ повіт. ради в Станиславові, аби справу утвореня рускої гімназії в Станиславові предложив повній раді повітовій на найблизнім засіданю задля прийнятя ухвали, — аби єю ухвалу предложив як найскорше краєвому виділові.

На засіданю з дня 30. жовтня 1900. року станиславівська повітова рада ухвалила передовсім зажадати згаданих петицій для близшого розслідженя дат, замічених в них, наслідком чого краєвий виділ письмом з 25. падолиста 1900. р. ч. 77.804 звернув ся до краєвої ради шкільної з просьбою о як найскорший зворот петиції. Одержавши єї петиції при відозві ц. к. краєвої ради шкільної з дня 14. цвітня 1901. ч. 10.156, переслав їх краєвий виділ письмом з дня 26. цвітня 1901. ч. 26.159 повітовому виділові в Станиславові з поновним візванєм о спонукає ухвали повітової ради, а письмом з дня 20. мая 1901. ч. 32.199 закомунікував повітовому виділові на єго запит, зміст рескрипту ц. к. міністерства віроісповідань і просьвіти з 26. марца 1901. р. ч. 608, після якого зорганізоване рускої гімназії в Станиславові буде взяте ц. к. правительством під розвагу, коли краєвий Сойм прийме в сій справі ухвалу, а найде ся достаточна скількість зовсім укваліфікованих учительських сил.

Справозданєм з дня 28. лютого 1902. року ч. 4.643|1901 предложив повітовий виділ краєвому виділові відпись протоколу засіданя повної повітової ради станиславівської з дня 7. лютого 1901. до ч. 597 стверджаючий, що повітова рада на сім засіданю прийняла одностуно ухвалу, якою заявила ся за отворенє окремої цілої рускої гімназії в Станиславові з викладовим руским язиком.

Предкладаючи згадану висше відпись протоколу засіданя повітової ради, краєвий виділ згідно з опіїєю повітової ради станиславівської вносить:

Високий Сойм звольте ухвалити: Сойм звиває ц. к. Правительство, щоби заложило в Станиславові окрему ц. к. гімназію з рускою викладовою мовою.

З Ради Виділу краєвого Королівства Галичини і Володомірії з Великим Князівством Краківським. Краєвий маршалок: А. Потоцький, в. р. Справоздаєць: Др. Йосиф Верещинський, в. р.

На другій півкулі.

В справозданю з чинности VI департаменту краєвого виділу за час від 16. падолиста 1900 до кінця жовтня 1901 находимо справозданя австрійського амбасадора (Е. Кучинського) в Ріо-Жанейро і консуляту в Курітібі про невідрадні правні відносини в Парані. Яко цікаві і дуже важні причинки до справи наших кольоній в полудневій Америці, подаємо єї справозданя в переводі з німецького оригіналу.

Бразилія, Ріо-Жанейро 12. вересня 1900 ч. 61.412 (Nr. XXVIII. t. До Високого ц. к. Міністерства ц. і к. Дому і заграничних справ у Відні. Високородний графе!

Справозданє ц. і к. консуля Поля в Курітібі виказує в посліднім часі затривожуюче погіршенє публичної безпечности і правних відносин в Парані, серед яких також наші кольоністи терплять чимало. Так случила ся 14. червня на кольонії General Carneiro (Jangada) кровава подія, в якій два мужики упали жертвою, а три инші віднесли тяжкі рани. Після протоколу, списаного з гр.-кат. місіонарем о. Мартинюком, справа збула ся в такий спосіб. По півночі 14. липня явило ся 10 вояків перед домом одного кольоніста і хотіли насилью дістати ся до него. Мужики стали боронити ся і при тім ударили одного вояка так, що приголомшений упав на землю. Після сего вояки покинули се місце, щоби зараз відтак повернути перед дім з лейтнантом на чолі дванайцяти вояків, та острілювати на добре оселю.

Селяне почасті утікли з хати, почасті поховали ся в ії, вояки витягнули їх і убили двох селян, а трьох покалічили. В двох жалобах громадске начальство кольонії звернуло ся до консуляту о поміч і охорону та він сейчас інтервенював у команданта дистрикту. Сей висказав свій жаль з причини сповненого кровавого злочину пняними вояками і привік постарати ся о забезпеченє кольоністів перед повторенєм подібного нападу, і заравом повідомив, що винний офіцер і пять вояків вже арештовані, та їм вимірить ся валежна кара. Тяжше стане відай полагодити питанє відшкодованя і достарченя средств удержаня родинам, позбавленим своїх кормителів та родинам тяжко окалічених. Тимчасом консуль Поль має надію переперти єї жаданя. Ось які є імена жертв: Убиті Мекелита Стефан з Бутин, жовківського повіту (Галичина), Лука Лясковский з Несторович, повіт тойсам; Карпо Музика з Бутина, Гринь Хась звідтам само, Онуфрий Городецький з Лицева, пов. Тереволья.

Друга подія, яка також дійшла до відома консуляту в жалобі діткених кольоністів, є слідуєча: Австрійський привалежний Коржан з Підгорець, тепер торговельник і мельник на кольонії Ріо Кляр (Rio Azul), виступив був з жалобою против тамошного підкомісаря поліції задля знущаня і загрози життя та зрабованя 1,990.000 Rs (= 1990 мільрейсів = 1990 корон — прим. Ред) і через посередництво ц. і к. консуляту узискав також єго звільненє. За тиждень опісля згаданий підкомісар поліції засів ся на Коржана в лісі і дістав єго в свої руки. Коржанів супутник Наревач приніє вістку про се до кольонії, з якої кілька оруженних селян вибрало ся для освободженя Коржана. Вивязала ся бійка, підчас якої полонник утік. Але тепер ненависть прогнаного комісаря поліції звернула

ся против Наревача, перед якого дим він оружно явився 24. червня ще з одним співником. Они наміряли вдерти ся до хати, до якої давали стріли. Однак з вікна стріл Наревача вдівив головного напасника в голову і убив его на місці. Наревач побояв ся кари і утік в ліс, а з ним ще 50 селян кольонії. Також в сім случаю інтервеніював консуль Поль, зажадав від губернатора висилки відділу поліції на кольонію і охорони для утікачів-кольоністів, яких вівзав до повороту; — консуль Поль надіє ся також і тут на успішність своєї рекламації, яку однак він піддержав лише що-до Наревача, бо Коржан був вписаний на виборчій листі як управлений до голосованя горожанин з Ріо Кляро.

Про дальші кроваві події доносить справозданє консуля Поля в 22. серпня: В цвітні убито Словенця Кобоя в Ріо Кляро на дорозі до залізничої стації. В маю найдено Галичанина Йосифа Козловского, замордованого у власній хаті. Дня 18. серпня пожив смерти Тиролець Іван Бліжі, якого убив співробітник правительственной часописи «А Republica» Абель де Гамутандо за помічю бразилійского служачого та покинув трупа на дорозі. Вправді арештовано убійника, але консуль Поль побоює ся, що сей, будучи впливовим чоловіком в околиці, вкінці такий виїде свобідний. Сей случай викликав в місті найбільше зворушення і его коментують в паранській пресі з замітани на нужденний стан судівничих і поліційних відносин. Консуль привірнює сей случай з убитєм Німця-Бразилійця Адама одним офіцером в р. 1898, якого після всяких викрутків аж на інтервенцію німецкого заступництва в Ріо Жанейро засуджено на 24 роки вязниці, але якого в лютім с. р. уступивший президент Парани уласкавив і випустив з вязниці.

Пан Поль описує правліне уступившого президента, як найгідкішу самоволю і брутальність та зазначає, що найсумнішою обставиною є страшенна деморалізація, яку ся система полишила в краю і яка з природи річи дальше існує і почасті пояснює наведені висше насильства. Звольте прийати Ваша Ексцелленціє заявумого найглубшого поважання.

Е. Курятський в. р.

НОВИНИ.

— **Календар.** Ві в торник: гр.-кат. Леонтія; рим.-кат. Теобальда. — В середу гр.-кат. Юди апост., Зосими; рим.-кат. Марії Д.

— **Від Адміністрації.** Просимо ваших ВП. Передплатників, відновити передплату і вирівнати залеглости, бо на кредит не будемо посилати часописи.

— **Торжество Пресвятої Евхаристії у Львові** відсвятковано вчера величаво. Процесійному

походови проводив ВПресєв. митрополит Шептицький в послуженю всіх крилошан капітули і всего руского львівского духовенства. З представителів властей не явили ся ні намісник ні краєвий маршалок, лише заступали їх радник двору п. Лідль і член краєвого відділу п. Глиджук. Крім них були представителі військової, і судівничого. Торжеству сприяла гарна погода.

— **Політичне товариство „Руска Громада“** відбуло вчера пополудни довшу нараду, на якій обговорено біжучі політичні і соймові справи.

— **Піче в Копичинцях** відбуде ся дня 13. липня с. р. о 3. год. пополудни в сали магістратській. Комітет назначив сей день недільний тому, що роботи через дощі спізнили ся і селяне не могли би в будний день так численно зібрати ся, як в неділю.

— **Вокально драматичний вечер в Снятині.** Товариство «Снятинський Бояк» устроює в четвер дня 3. липня с. р. в сали «Сокола» в Снятині при ласкавій співучасті Вп. Ольги Проскурницької і Вп. М. Лукаевича вечерок вокально-драматичний з такою програмою. 1. «Він не задрісний», комедія в 1. актї. П. 1. а) Ой Дніпре, мій Дніпре, спів Яреми, муз Лисенка; б) Помаріла наша доля, муз. Вахнянина, соля барітонові; 2. Божевільна, муз. **, сопранове соля. 3. Люблю дивитись, дует на тенор і барітон, муз. О. Ніжанковского; 4. Замовкли торбани, басове соля — муз. Кикена; 5. На що мені чорні брови, сопранове соля, муз. Лисенка. III. «З любови», комедія в 1. актї Мозера, переклав І. Стадник. — Ціни місць: Крісло першого рядя 2 К, крісло другорядне 1 К 50 сот., партер 1 К, для міщан і селян 60 сот., галерія 40 сот. — Початок о год. 8. вечер. — Білетів вчаснійше набуті можна в «Народній Торговлі», а в день вечерка від години 7. при касі.

— **„Народний Дім“ в Бережанах.** Дня 30. червня по загальних зборах «Надії» відбудуть ся перші конституційні збори нового товариства в Бережанах «Народний Дім». Буде се товариство т. зв. заробково-господарске, на взір кредитових товариств.

— **Проф. д-ра Івана Горбачевского** вибрано ректором ческого університета в Празі на 1902/3 рік.

— **В справі богословів-сецесіоністів** оголошено в остатнім (9) числі «Львівских архієпархіальних відомостей» отсе розпорядженє: «Митрополічий ординарият подає до відомости студентів, котрі покінчили четвертий рік богословія поза духовною семінарією, що ніхто з них не буде допущений до рукоположеня, поки знова не буде прийнятий до духовної семінарії в вересні с. р. В дух семінарії ті студенти будуть обовязані зложити іспит зі всіх богословских наук. Студенти богословія з інших років, котрі перебувають до тепер поза духовною семінарією, мають також внести просьби о прийнятє до дух семінарії, явити ся у Львові в означений день елекції і піддати ся іспитови зі всіх богословских предметів минувших літ».

— **Як нас люблять!** Звісно, що кацапи називають нас сепаратистами, бо не хочемо признати «єдинства», яке они пропагують, але і польскі шовіністи обурюють ся на нас за сепаратизм, що хочемо розвивати свою народність. Як то нас люблять, що одні і другі хотіли-б пригорнути нас до себе і мати як найближше під боком, а все... з любови! З нагоди корисного справозданя краєвого відділу що-до основаня

рускої гімназії в Станиславові польскі дневники накидують ся на сей «русский сепаратизм», називають зовсім а зовсім безпідставним справозданє відділу і звивають шкільну комісію, щоби відмовила підпертя для сеї резолюції. Нема то, як славянська любов!..

— **Рільничі страйки.** З Тернополя доносять, що розрухи в Білій і в Должанці майже зовсім притихли, однак стан є досить поважний. Вчера розійшла ся поголоска, що в Клебанівці вибухнув страйк рільничих робітників та що страйкуючі підпалили двірські будинки. Ся чутка є о стілько правдива, що двір згорів, але ще не провірено, чи его хто підпалив.

Нині мав вибухнути страйк в цілім щирецькім повіті.

Недільний «Dziennik polski» накинув ся у вступній статі на властителей більших послоостей за визиск бідних мужиків і наводить приміри, що робітникам плачено по 10 (!) крейцарів денно.

— **3 Коломиї.** В числі абітурієнтів рускої гімназії, які зложили іспит зрілости, пропущено через недогляд: Глушкевича Евгена і Вальнера Едварда.

— **3 черновецкого університету.** При виборах університетского сенату на 1902/3. шк. рік виїшли: Ректором др. Шаріцер, деканом правничого відділу др. К. Адлер, філософічного др. Ернест Калінка, богословского др. Теодор Тарнавський, а сенаторами на 3 літа: з богословского відділу др. Василь Гаїна, з правничого др. Франц Гауке і філософічного др. Матей Фрідвагнер.

— **Красва шкільна рада** ухвалила на засіданю дня 20. червня с. р.:

затвердити іменованя: о. Тому Шумилу на духовного члена гр.-кат. обряду до округи шк. ради в Переворску; о. Николая Колтуняка на духовного члена гр.-кат. обряду до округи шк. ради в Ряшові; о. Сильвестра Степяка на духовного члена гр.-кат. обряду до ц. к. округи шк. ради в Раві; о. Володислава Дорожиньского на духовного члена гр.-кат. обряду до округи шк. ради в Долинні; назначити Ант. Вінковского, управителя в Старім Самборі, на другого представителя учительского звания в округи шк. ради в Старім Самборі; затвердити вибір: ке. Фр. Скарбовского, катехита муж. учит. семінарії в Станиславові на представителя учительского звания до округи шк. ради в Станиславові; іменовати: Стан. Марського директором 6-кл. школи вид. жін. ім. Ядвиги у Львові; Людвика Князя управителем 4-кл. школи в Сзуполі; Каз. Юцакевичівну учителькою 5-кл. школи вид. жін. в Яслі; о. Сяфрова Соколовского учителем гр.-кат. реалії 5-кл. школи муж. в Жовкві; Й. Герониса управителем 3-кл. школи в Черняві; Гната Косецкого старшим учителем, і Ядвигу Косецку молодшою учителькою 4-кл. школи в Бобові; управителями 2-кл. шкіл: Яна Вуйціка в Диківці, Мих. Воробця в Острові, Девяса Федорука в Ориховці, Івана Самолевича в Чермній, Миколая Валышка в Сьвічанах; молод. учительками 2-кл. шкіл: Сидонію Гаралевичеву в Олесні, Станиславу Бубівну в Йодловій І; учителями і учительками 1-кл. шкіл: Віктора Квасницького в Касперівцях, Івана Гіттера в Ляшках, Теклю Малиновску в Волосові, Герм. Ляутербахівну в Ямній, Франц. Купку в Дорі, Меч. Дягоша в Радохонцях, Стеф. Тшнадля в Йодловій II. Ядв. Мавеску в Угринові дольшнім, Николая Пушकारа в Тумірі, Анну Саламонівну в Боровій,

ЮРИЙ КМІТ.

На термін.

Лісок, 20. X. 1890.

Дорогий Товаришу!

Вже покінчила ся майже чотиролітна мандрівка та погоня за золотим руном. Я женю ся і спішу запросити Тебе на дружбу. Вінчанє відбуде ся 2. XI. в Ліску. Добре, що чоловік знає раз до спокійної пристани. Бодай то ніхто не потребував женити ся на термін. Ой назавидував ся я Тобі і загалом усім святским людям. Ваші відносини иньші; ви чомусь маєте більше щастя в тому згляді, а зрештою вам не треба спішити ся; у вас заєдно вільна хвиля в виборі жінки і в любови. Мені йшло в тій справі немов з каменя. Дні за днями минали, місяці за місяцями, а руна як нема, так нема. Я роздрязнював ся й знеохочував, проклинав женитьбу на термін, якої учасником кожний студент теології. Найгірше се, що мої

батьки, як бідні мужики, не могли мені підпомогати, довги більшали, а до того кожний зволив ласкаво допитувати ся, коли весіле? Все те вухами ляло ся мені, тим то так довго не писав я до Тебе. Скажу правду, чогось стидно робило ся. Їздив я, їздив, робив оглядини, а ніякий хосен з того. Вкінці дійшло до того, що я почав вишпівувати ся в знайомих за паннами; записую в своїй нотатці місце побуту панни, останню стацію, близші звістки про вік, стан здоровля, про фінансові відносини, про родинні звязки і т. д. Тяжка робота, але щож! До целібату не чув я ніякого нахилу. Моїм бажаннем було і є діждати ся родини; мені се головно лежить на серці. Се-ж вкінці становить постулат подружя. Я виходжу з того, що коли я не зроблю нічого путнього на світі, то може зможе зробити дещо мій син або донька.

Минає третій рік погоні — руна нема. Починаєть ся четвертий. Треба з собою вже щось вдіяти. Хотів я анонсувати себе в німецьких часописах. Але принагідно заїжаю до питомецкої свахи Зеновії

Лідихи в перемській епархії. Вона любила сватати молодих людей; вона і в дома рядила всім, чоловік її не мішав ся до нічого. Заїжаю я до неї і розповідую за своє лихо.

— Коли я вас не оженю, то ніхто вас не оженить, приговорює до мене пані Лідиха. Не мали-б вичим журити ся, та паннами...

Тьфу! Того зілейка повно на світі. Крутять ся, вертять ся кождому поїд ніс. Аж горить, а просить ся: «бери мене!» Я люблю й кохаю і кохати буду тебе аж до смерти і по смерти, лише промов слово: пані, я не можу без вас жити, будьте моєю товаришкою. Дівчина за хлопцем, як риба за водою. Зацитувала мені вірші:

Kiedy już dziewczynie
Lat 15 minie,
Próżno ją pilnujesz,
Bo za chłopcem ginie.

А коли яка стане дорожити ся, носити ся: ви шапчину під пашину, тай дальше в світ...

І знов вірші:

A pod moją kłaczą
Podkowy kołaczą,

Nie chciała mnie jedna,
Dziewięć za mną płaczą.

Кажу Тобі, я і в сотній частині не перенюв би того, що вона наторкотіла. Дар, тай годі! Я аж відітхнув по такій розраді, немовби визволив хто мене зпід надмірного тягару. Пані Лідиха подала докладну характеристику всіх паннів з околиці, нарзповідала тьму-тьменну ріжних історій, що тикали ся щасливого й нещасливого подружя. Вона все знала, все бачила, все розуміла добре. В подружю, каже, нема що довго перебирати. Подружє й женитьба — се лотерія. Виграєш або програєш. Коли жінка має міцні груди, руки й ноги, дещо прирзбраного в старій панчосі, а до того з лица більше подібна до пізновесняного дня, ніж до глухої оєйньої, слітної півночі: клякни, хлопе, перед нею і говори любовний отчешаш: пані, ах пані, я вас першу полюбив і любити буду. Дозвольте зложити горячий поцілунок на вашій ручці. Не від небес, лише від вас я жду свого спасення. Коли таке виспівасте, панні закрутять ся в голові, наче курці від чемериці. Отже

Івана Петрицького в Комарівці, Петра Волянчика в Зарубянцях.

— **Др. Ніштрем**, звідний шведський соціолог, що під час свого побуту у Львові перед двома літами щиро інтересувався Русинами, приїхав до Львова і завтра вівторник виголосить відчит п. з. «Скандинавщина в Фінляндії».

— **Юрій барон Капрі**, судовий канцелярист, перенесений з Тернополя до суду в Станіславові.

— **Правдиве благословенство Боже!** В Скоморехах нових коло Рогатина є парохом о. Василь Громадка, що числить вже 82 літ життя, а 56 літ є священиком. Від своїх дочок і синів дочекав ся сей всіми поважаний священик ювілят шістдесятеро внуків. Мимо глибокої старости держить ся знаменито, все погідний, веселий, балакучий, а про себе і своє численне покоління говорить жартом: «Клиш був я Громадка, а тепер зробила ся ціла громада» (себ-то про своїх внуків).

— **Прогони самоходів в Парижа до Відня** покінчили ся смертю трох осіб, а кількадесять осіб покалічило ся. Самоходи їхали гостинцями зі швидкістю до 100 км. на годину, отже нічо дивного, що кільканадцять з них розторопили ся о телеграфічні стовпи, а їдучи ними особи замість до Відня поїхали на тамтої світ. З живих прибув до Відня перший Маркель Ренольт, другий гр. Зборовский, а третій Генрих Фарман. Загалом до вчора о 4 год. 30 мін. понодій прибуло до Відня 25 самоходів.

— **260.000.000 К** річної платні не ставало на приличне удержане завідателю Австралії, Гонтунсови, тому подав ся до димісії.

— **До північного бігуна.** В Копенгазі приготував ся виправа до північного бігуна, аби шукати Сведрупа, який в 1898. р. виїхав на «Фрамі» з Нанзеном до північного бігуна. Як звісно, залоза «Фрама» на 80° півн. ширини коло землі Франц Йосифа розділила ся. Нанзен з одним товаришем виїхав на північ санками і опісля щасливо повернув до Європи. Сведруп з рештою залози лишив ся на «Фрамі» замкненим ледами і мав повернути до дому при найближшій нагоді. Від того часу минули вже три роки, а про Сведрупа нема ні чуток. Виправа, яка виїде шукати «Фрама», приготувала запасів живности на три роки.

— **Ворожба.** Фігаго доносить, що париска ворожка, пані де Тебе, переповіла кн. Валії, що він не доживе коронації. Дописуватель Times-а питає п. де Тебе, чи Фігаго пише правду, а она відповіла, що остерігала раз теперішнього короля, аби стеріг ся своїх внутренностей, бо они є вго найбільшим ворогом. П. Тебе додала вкінці, що король подужає і за три місяці відбуде ся коронація.

— **Як високо літають птахи?** Воздухоплавець Гергезель в описі своїх подорожних оповідає, що бачив орлів на висоті 3.000 метрів, бузків на висоті 3.000 м., жайворонків на 1.000 м., а круків на 1.400 м. Звичайно птахи не літають вище як 500 м. Коли голуба випустити з балкона на висоті 900 м., то в сій хвилі він летить прямовісно до землі.

— **Примхи природи.** Теля з трома ногами мала сего місяця корова у Йойни Пістенере ліничого в Іспасі на Буковині. Теля здорове, добре ходять, а навіть скаче. Про се доносить «Буковина».

— **Про вину праси при злочинах** пише французский публіцист др. Ікард: Досліджена річ є, що люди, головню низше зорганізовані, легко піддають ся сугестії і легко поривають ся до малпованя. Се є типічний випадок, що сензаційні убійства і самоубійства потягають за собою цілий ряд подібних злочинів, котрі сповняють ся в той самий спосіб. Як безпосередню впливає примір, доказує та обставина, що в посіданю тих, що ті злочини наслідують, находять ся ілюстровані часописи, в яких зображені такий злочин. В виду тих страшних і далекоюсягаючих наслідків повинні часописи бути дуже уважні і скупо подавати такі новини. Замість сего числить ся багато часописий власно з жаждою своєї публіки на сензації і не один репортер, що вміє історію пересадити і страшно представити, побирає річну гажу около 50.000 франків.

— **Шкільна реформа в Росії.** В правительственных часописах появила ся царский указ до міністра для народної просвіти, Зенгера, який приносить нові розпорядження в справі реформи середних і найвищих шкіл. Між иньшим мають ся позакладати бурси при середних школах в резиденційних і губерніяльних містах.

— **Цигаро причиною смерти.** Деякі курці мають звичай положивши ся спати або спочувати курити ще цигаро або папіроса і держати его в губах. З такої навички були вже нераз нещасливі пригоди, а мимо того все ще находять ся люди, котрі не беруть на розум з чужого нещастя. Так і стало ся онові в Кечкеметі на Угорщині. Поручник Рішард Адам з 38. полку піхоти прийшов вечером додому і положив ся з запаленим цигаром спати і заснув. Цигаро випало з губ на ковдру і запалило єї. З того зробив ся страшний дим і Адам видко пробудив ся та мав ще на стілько притомности, що приступив до вікна і хотів отворити; але тут вже сили его опустели і він упав на землю та удушив ся. На другий день найдено его під вікном неживого.

— **Ц. к. Дирекция залізниць державних у Львові** оповідає:

Дня 15. червня с. р. отворено шлях залізничний локальної Чижини-Могіла для руху особового і рівночасно змінен розклад їзди на шляху Краків-Коцмирів. Змінений розклад їзди подано в дотичних оголошеннях і в додатках.

— **Друнарска похибка.** В дописи з Дроговижа замість «староста непрошений» мало бути «староста теперішний». Сю похибку, яка вкрала ся з причини нечиткости скрипту, справляємо на увагу інтересованих осіб.

— **Дрібні вісти.** В Струпкові коло Товмача вибухнув п'ятнистий тиф. — З'їзд абітурієнтів станіславської гімназії з 1877. р. відбуде ся дня 5. липня с. р. — Вчора по 6. год. вечером вибухнув огонь на поді в пасажи Гавемана при ул. Сикстускій. Огонь знищив лише дах. Причиною пожежі були електричні проводи. — Львівський гарнізон був вчора сконсігнований, бо мабуть побоювали ся якихсь розрухів. — Губернатор австро-угорського банку др. Бліньский приїде дня 6. липня с. р. до Станіславова на люстрацію філії банку і має зложити посольське справоздане.

— **Вісти з львівської архієпархії.** На конкурсі з речинцем до 14. серпня с. р. розписані парохії: Гоголори, унівського дек. і Щуровичі, холоківського деканата.

Краєвий Соїм.

По відчитаню петицій, маршалок уділив урльову пос. Целяцкому на два дні і повідомив, що пос. Лео зложив мандат члена банкової комісії. Відтак пять предложень краєвого відділу переказано комісіям. Пос. Мерунович мотивує своє внесенє удержавлення північної залізничної цїсаря Фердинанда до р. 1904. Пос. Піл ят як член краєвого відділу відповідає на інтерпеляцію пос. Крамарчика що-до будови каналу в Бельським пов'їт. Пос. Влад. Г'яєвош предкладає проєкт нового лісового закона, який ділить ліси на: вільні, охоронні і підлягаючі безуслівно консервації, за які *правительство повинно платити індемнізацію*. Пос. Буйновский мотивує своє внесенє в справі реформи дорожового закона в тім напрямі, щоби престації заступити додатками до податків.

З черги соїм ухвалює без дискусії зміну закона що-до годівлі оґерів в сїм напрямі, що в косівським і надвірнянським повітї вільно їх пасти разом з чередою.

Люстрації громад і повітів.

Пос. Мойса реферує іменем громадської комісії справозданє про внесенє краєвого відділу що-до зорганізованя систематичнішого нагляду над господаркою громад і повітів. Комісія вносить: «Задля успішного виконаня систематичного погляду над громадами і повітовими репрезентациями по гадї обовязуючих законів і соїмових резолюцій збільшити етат концептових урядників о одного радника і одного секретаря, а в відділі рахунковім о одного ад'юнкта і уповажити краєвий відділ до обсаджєня тих місць.

В дискусії пос. Станіньский піддав острій критиці фатальну господарку в богато громадах і вносить додаток до внесеня комісії, щоби краєвий відділ уложив подрібну інструкцію для громадских люстраторів, які мали би обовязок розсліджувати не лише всякі заміти против громадских репрезентантів, але також інформувати ся про громадські відносини і поучати громади, як належить стремити до поправи громадської господарки.

Пос. Г'ноїньский жадає субвенції на люстраторів; пос. Стояловский вносить, щоби краєвий відділ стягав кошти з громад, о скілько виявить ся, що в них діяли ся надужитя; член краєвого відділу пос. Верещинський пояснює, як краєвий відділ поступає в разі люстрації і годить ся на додаток Станіньского, хотай і без того краєвий відділ поступить в тім дусі; пос. Ст. Баденї противить ся з бюджетових зглядів сему, щоби краєвий відділ поносив всі кошти люстрацій і вносить, щоби се діяло ся лише в разі заходячої потреби. Пос. Ценьский жадає централізації автономії і як найчастішших люстрацій.

Остаточно ухвалено внесенє комісії з додатками Станіньского і Баденього.

ї ми будемо придержувати ся тої системи. Гадаю, що ви вповні годите ся? Нема чоґо страхати ся. Аби в чоловіка голова не порожня, жінка стане танцювати, як він захоче. Дурному все вічна пам'ять — дурний бідний, а бідний дурний. Ми зробимо, що все буде добре.

По таких запевненнях і по смачно приладженій вечері протягнув ся я вигідно в розкішно вистеленій постелі, та поручив ся ласкавій пам'яті Морфея.

Се все, що Лідиха наговорила, почало другого дня переходити в дійсність. Постановила й зробила. Рано повідомила післанцем Марію Веретено, вдову по почтмайстрі в містечку Лісок, що праїде до неї між п'ятою і четвертою годиною з богословом. Марія подякувала за ласкаву пам'ять і додала з свого боку, що в тім часі будуть в дома.

Домашній порядок у Веретенихи зробив на мене приємне вражєне. Три невеличкі комнаты, прибрані доволі елеґантно і густовно. Не було нічоґо над міру накопиченого. Всюди чисто, свіжо, розкішно. Доньки скромно повбрані. Мати й

дїти кречні, ввічливі. Перший ступінь зазначив ся добре. Стара була се особа доволі висока, худощава, трохи похилена, бліда, з апатичним, утомленим, сумним виразом лиця. Очи малі, швидкі, в яких проявляється ся проворність, меткість і *запалданість*.

По формальних привітаннях посідали ми в салоні. Тепер почала ся робота очей і язика. Очи вивязували ся швидше з свого завдання. Незамітно, але уважливо стріляли сюди й туди. З язиком була трохи важча справа. Не знали ми, головню я, від чоґо зачинати? Лідиха ратувала ситуацію. Заговорила про погоду, звернула на врожай канусти, проса, на заразу чубатих курок, сказала кілька прикрих компліментів тхїрям і лясам, бо заглядили їй двацять молодих качок. Нарікала, що погиб рижий кінь. Розговорила ся, а сим робом улекшила нам молодим, бо ми більше прислухували ся, инколи додавали дещо від себе. Юлія, себто моя суджена, питала ся мене, невже подобають ся мені тутешні околиці? Я прихвалював;

при тій нагоді висказував я, які місця припали мені найбільше до вподоби. Юлія признавала ся до такого самого смаку, тільки з деякими відмінами. В недовозі попросили до кави. За кавою пішла розмова знову про господарські справи, про балі, про свіжі подружя, про знайомі родини. Я набрав переконаня, що Марія і доньки розуміють ся добре на господарстві. А се для мене важна річ. Юлія сама собою теж подобаєть ся мені: струнка, середнього росту, з розкішним, ясно-русьямим волосєм; сині очи, гарне, рум'яне лице. Поводить ся весело, свобідно, отверто. В її руках пробиваєть ся жите, черствість. Не грає великої пані; освіта невелика, от як у доньки маломісточкового почтмайстра.

По вечері від'їхали ми. Лідиха питає по дорозі мене: «Що чувати з моїм серцем? Правда, я знаю, де завести? Я признавав ся несміливо, що вподобав собі Юлію. «Отже добре, каже Лідиха, я розвідаю ся, чи можна робити які заходи? Приданого вона буде мати до двох тисячів і скромну виправу. Кілько

маєте довгу?» — Сім соток. — «Ну, ну, нічоґо. Я мушу вас докладно висповідати, аби знати, що говорити». До тижня відбули ми заручини. Лідиха навіть сама освідчила ся за мене, бо я був дуже збентежений та пригноблений попередними пошукуваннями. Таким отже робом я вже женю ся. Думаю, що не відмовиш моїй просьбі. Адже між нами здавен-давен було так поставлено: я даю тобі шлюб, а ти мені маєш бути дружною. Будуючи на сю умову, маю повну надію, що вволиш мою волю.

Не дивуй ся, що так довго розписав ся — се моя натура, а зрештою віки минули, як я писав до Тебе. Що чувати? Але Ти теж нечемний, що не відгукаєв ся коли до мене. Відпиши скоро.

Цілую тебе

Андрій Шрам.

(Дальше буде).

Дальші комісійні внесення.

Пос. Струшкевич реферує справу унормованя платні учителів низших рільничих шкіл і огородничої школи в Тарнові. Сойм ухвалив внесення комісії. Так само сойм прийняв до відомости на підставі реферату комісії господарства, справоздане краєвого виділу про краєвий практичний курс дренажних сторожів у Львові. На внесення адміністраційної комісії ухвалено уділити дозволення повітовій раді в Цішанові на порукку аж до височини 200.000 К для вкладок в основаній там повітовій щадниці. В дискусії пос. Стапінський критикує протекційну господарку в повітових касах і дає за примір самбірську касу.

Год. 1. попол., засіданє триває дальше.

Телеграми.

Відень, 30. червня. Кольман Сель прибуде нині або завтра до Відня, аби вести з д-ром Кербером дальші переговори.

Відень, 30. червня. Бюро Вольфа доносить: Договір о продовженю тридержавного союзу: Австро-Угорщини з Італією і Німеччиною підписали в суботу в Берліні німецький канцлер Білов, австро-угорський амбасадор Шеґені та Італійський амбасадор Лянца. Договір остав в незмінній формі.

Інсбрук, 30. червня. На суботнішнім засіданю сойму вибрано членами краєвого виділу чотирох Німців і двох Італійців.

Відень, 30. червня. Нивішня «Wiener Ztg.» оголосила відручне письмо цісаря до д-ра Кербера, яким установляє ся на час від 1. липня

1902 до 30. червня 1903 розділ квоти (на покритє спільних видатків) у відношеню: 66⁴⁰/₁₀₀ (на Австрию) до 33³⁴/₁₀₀ (на Угорщину).

Відень, 30. червня. «N. fr. Presse» доносить з Триєсту, що становиско намісника гр. Гоєса є поважно заколибане.

Париж, 30. червня. В двірських кругах в Англії думають, що король подуває, однак приготовано все на случай смерти короля.

Тернопіль, 30. червня. Процес в справі дефравдації на залізници покінчив ся засудом Ольшевського на 1 рік вязниці, а Конкевича на 6 місяців вязниці.

Білгород, 30. червня. Помер ту Чех Павло Шафарик, б. директор автономічного заряду монополевого правительства.

COLOSSEUM Ernesta Thorna

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Снішна
Найславнійша програма!

від 16. до 30. червня 1902.

При співучасті військової музики 30. п. п.

- 1) Марш. 2) Увертура. 3) Lilly Durand. 4) Les Longi, субретка. 5) The Mayos, комічні артисти на лижах. 6) Братя Zenary, сальонові акробати.
- 7) Mas Andres, французські дуєтисти. 8) Mira-Mare-Fontaine Feerie. 9) Potpourri. 10) Trio la Serenada, або Вечер над неаполітанським заливом.
- 11) Four Emperors, комічні американські музиканти уличні. 12) Американський біоскоп.

Що дня о 8. год. вечером велике представленє. В неділю і свята два представленя. Що п'ятниці High-Life представленє. Білети вчаснійше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

НАКЛАД А. ХОЙНАЦКОГО.

Лев Лопатинський.

Беата і Гальшна

трагедія з другої половини XVI віку в 5 актах.

Ціна 1 К.

Ще в р. 1891 прихильно оцінена референтом краєвого драматичного конкурсу, др. Евг. Олесницьким, а відтак перероблена наново, ся драма відзначає ся скондензованою акцією, трогачущими сценами і вірними характерами на тлі історичного кольориту. Тому і в читаню не тратить свого вражіня

Набути можна в Ставропигійській книгарни у Львові

Начерни

Олекси Кузьми
I. том

можна набувати в Ставропигійській Книгарни у Львові по ціні 2 К за гарно оправл. примірник. (з почт. пересил. о 45 сот. більше).

— Санітарного радника д-ра Барвіньського **Водолічний заклад Ельгерсбург'** (оснований 1837). Сезон від 1. марца до кінця падолиста. 150 добірно устроєних комнат і 4 вілі з романтично положеним замком. Стация залізничі Plau-Elgersburg-Ilmenau. Всякі водолічні процедури, електротерапія, масаж, лічничка гімнастика, Мічеля тучне ліченє, диєтетичне і кліматичне ліченє. Особливо надає ся сей заклад до ліченя неврастенії, гістерії, гіпохондрії, поражєня, серцевих недуг, нервової астми, жолудкових недуг, безсорности, ревматичних і гостєвих недуг, недокровности, золотухи і т. п.

Ціни вельми умірковані.

1. Мешканє почавши від 1 марки (60 кр.) до 5 марок денно з прислугою.

2. Цілий харч денно 4¹/₂ марки (1. сніданє, 2. сніданє, обід (table d'hôte — 4 даня — в неділю 5) вечера).

3. Все ліченє, всякі процедури і купелі в лікарскою заплаатою і купелевою прислугою 2 марки денно. Перша конвультація числить ся окремо 10 марок.

Положенє вельми здорове і гарне серед Туринського Ліса (560 метрів над плесом моря). О всякі виясненя і подрібні проспекти звертати ся треба до:

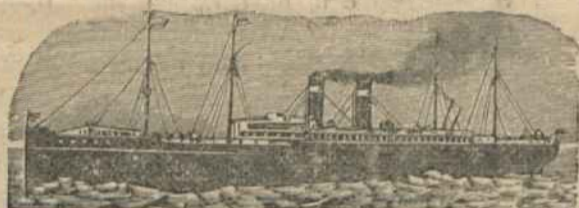
Sanitätsrath Dr. Barwiński's Wassenheil- u. Kuranstalt Bad Elgersburg im Thüringerwalde.

ВИСОКИМ Ц. К. НАМІСНИЦТВОМ КОНЦЕСІОНОВАНЕ

БЮРО ПОДОРОЖИ і СПЕДИЦІЙНЕ

СОФІІ БЕСЯДЕЦКОЇ, ОСЬВЕНЦІМ, ДВОРЕЦЬ

продає
білети залізничі
окружні

корабельні карти
I-шої і
II-гої клася

як також карти межипокладові для переселєнців до Америки.

★ Ціни найнижші. ★

★ Виміна грошей. ★

Проспекти даром і оплатно.

(24—26)

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечєнь

Львів, ринок ч 10. (дім «Просьвіти»).

є одинаком руским Товариством асекураційним.

Фонди «Дністра» з днем 31. грудня 1901.

Дністер

Фонд резервовий	386.402 кор. 83 сот.	разом 645.333 кор. 59 сот.
Резерва премії	205.227 " — "	
Резерва спеціальна	6.000 " — "	
Фонд емеритальний	47.753 " 76 "	

«Дністер» обезпечє будинки як також абіже і пашу против шкід огневих. Всі три Ви. Ординарияти припоручили «Дністер» Вєч. Духовєнству і всім вірним.

Оплата премії в «Дністрі» є уміркована, а чистий зиск — надвижку з оплат — розділяє

«Дністер» межі своїх членів яко звороти. В р. 1900. і 1901. вивосить зворот 8%. Шкоди виплачує «Дністер» дуже скоро, а оцінку шкід переводить разом з делегатом і 2 членами місцевими. До 31. грудня 1901. виплатив «Дністер» 5.075 відшкодовань в сумі 2,656.787 кор.

Члени «Дністра» можуть без перешкоди затягати розички в Банку краєвим і касах оцадности, бо каси ті приймають полїси «Дністра» при позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечати через «Дністер» — капітали на дожитє, посмертні капітали, посаги, ренти і т. д. — краківським Товаристві, а з провізії від тих обезпечєнь відстунєє «Дністер» часть на рускі добродійні ціли.

Агенції передає «Дністер» радо селянам, господарям, особливо де нема «Дністра». Агенти заробили 349.486 кор. провізії.

Селяне! убігайте ся тільки о агенції «Дністра».

Ц. к. упр. гал. акц.

**Банк
Гіпотечний**

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до перешкоди папери вартістні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджєно подібно як в інституціях заграничних т. зв.

**Депозити сховкові
(Safe Deposits)**

За оплатою 25 до 35 кр. а в річно, депозитар дістає в сталевій касі панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно перешкодувати може своє майно або важні документи.

Під тим взглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднійши зарадженя. Пришлєши дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовим.